

Momenter, der her ere anførte, maatte medføre, og jeg haaber derfor, at det ærede Thing vil gaae ind paa Udvalgets Fleertals Forslag.

Mosenørn: Det er ikke noget ganske behageligt Arbejde ligeoverfor det ærede Thing at skulle forsvare en Sag, som gaaer ud paa, at der skal ansættes nye Embedsmænd, navnlig naar man staaer ligeoverfor en Majoritet, og Mindretallet kun bestaaer af eet Medlem; jeg skal imidlertid dog forsøge paa at imødegaae de Grunde, som af den ærede Majoritets Ordførere ere blevne anførte, navnlig med de Bemærkninger, jeg som Mindretal har tilladt mig at gjøre i Betænkningen. Den ærede Ordfører vil aldeles ikke lade det have nogen Betydning, at jeg har erklæret, at Loven af 31te Marts 1860 slet Intet indeholdt om den Forudsætning, som Fleertallet lægger saa overordentlig Vægt paa; deri troer jeg, den ærede Ordfører tager feil; det har virkelig Meget at betyde, at der slet Intet indeholdes i denne Lov desangaaende. — Det er ganske klart, at det, som det især kommer an paa ved Love, der underkastes Behandling i forskellige Kamre, og senere endelig stadfæstes af Hans Majestæt Kongen, er det, som staaer i Loven; det er den naturlige og rigtige Forstaaelse af den Lov eller den Paragraph, hvorom man stemmer; det kan gjerne være, at En har et Motiv, hvorefter han stemmer for en Paragraph, men det er jo slet ikke sagt, at det Motiv, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) har til at stemme for en Paragraph, netop er det, jeg har; det er slet ikke sagt, at det Motiv, Folkethinget maaskee har, netop er det Motiv, Landsthinget har, og hvem veed endelig, hvad der kan bevæge Hans Majestæt Kongen, til at stadfæste en saadan Lov? Hvad det altsaa kommer an paa, det er, som sagt, hvad der med bestemte og tydelige Ord staaer i Loven. Naar den ærede Ordfører dernæst ikke har villet indrømme, at jeg med Berettigelse har anført, at den Commission, som i sin Tid var nedsat, havde stillet andre Forudsætninger end dem, som aabenbart ligge til Grund for den Lov, som er vedtaget, saa troer jeg heller ikke, at dette ganske holder Stik. Det er klart, at naar det kommer an paa at ordne et stort

og omfattende Forhold, hvor der er Spørgsmaal om at bringe Mere eller Mindre ind under en fælles Administration, kommer det væsentligt an paa, hvorledes den Mand er stillet, som man sætter i Spidsen derfor; det kommer der an paa, hvilken Assistance man hder den Mand, man stiller i Spidsen derfor. Nu vil jeg dog spørge, om ikke de Herrer troer, at en Committet, som gives Chefen for det hele Revisionsdepartement, kan hde ham langt væsentligere og bethdeligere Assistance med Hensyn til den egentlige Hovedrevision af Regnskaberne, end der kan hdes ham igjennem runde Summer, altsaa igjennem til hans Disposition stillede Kræfter, som fra Begyndelsen ere uøvede, kun efterhaanden blive prøvede, men ikke ere prøvede og ikke vante til disse Forretninger. Den ærede Ordfører har ogsaa forundret sig meget over, at jeg har den Driftighed at benægte de meget dygtige og sagkundige Mænds Sagkundskab, som have siddet i disse Commissioner, og paa hvis forberedende Arbejder Loven af 31te Marts 1860 hviler; det er nu meget langt fra, at jeg har den Formening, at jeg endogsaa blot tilnærmelsesviis skulde have saa megen Sagkundskab som disse Mænd, men der er jo ikke Tale om min Sagkundskab, men hvad der er Tale om, det er, om det Arbejde, som de Herrer have leveret, er et saadant, at man derpaa kan bygge med fuldkommen Tryghed, og med Hensyn hertil siger jeg, at jeg har Marsag til at betvivle, at man kan bygge sikkert derpaa, naar ikke nogen af de Mænd, som Regjeringen har sat ind i disse Commissioner, vare, hvad man kalder, Mænd af Faget, Mænd, som havde givet sig af med Revision, men det vare de ikke. — Jeg har tillige gjort opmærksom paa en Omstændighed, som jeg troer, at Enhver, som har nogen Erfaring i Verden, ogsaa maa indrømme at have sin Betydning, idet jeg nemlig har gjort opmærksom paa, at de 4 Departementschefer, til hvis Sagkundskab den ærede Ordfører havde saa megen Tillid, alle 4 vare Mænd, der henhørte til Expeditionen. Er det da saa rimeligt at forudsætte, naar Reduction engang var paabudt, at Commissionen da hellere foretog Reduction paa Revisionens end paa Expeditionens Gebeet? Naar den ærede Ordfører ikke vil indrømme